Dosar nr. 2-17583/2025 (2-25114276-12-2-11082025-1)

HOTĂRÂRE
în numele Legii

13 noiembrie 2025 **mun. Chișinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Centru), instanța compusă din:

Președinte ședință, judecător Tatiana Sîrcu
Grefier Mădălina Ungureanu

cu participarea: reclamantei ***** *****; reprezentantului pîrîtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale – Glavațchi Ion, împuternicit prin procura nr.19/5121 din 04 noiembrie 2025; reprezentantului pîrîtei Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău - Neamțu Marian, împuternicit prin procura nr.1-04/2-2953 din 24 octombrie 2025,

Examinînd în ședință publică, cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** ***** către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău, privind obligarea reangajării în funcția de asistent personal pentru **********, constatarea caracterului abuziv și nelegal al refuzului de reangajare, încasarea salariului, încasarea prejudiciului moral cauzat, compensarea cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei

1. La 07 august 2025, reclamanta ***** ***** a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale al Republicii Moldova și Direcției Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău prin care a solicitat obligarea reangajării sale în funcția de asistent personal pentru *****, *****, persoană încadrată în *****, constatarea caracterului abuziv și nelegal al refuzului de reangajare, încasarea salariului pretins pierdut pentru două luni în cuantum total de 12 000 lei, acordarea sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că a exercitat anterior funcția de asistent personal pentru ***** pe o perioadă de aproximativ cinci ani, perioadă în care a asigurat îngrijirea, protecția și siguranța acesteia. A menționat că, la data de 15 martie 2024, a încetat raporturile de muncă din motive pe care le-a calificat drept justificate, determinate de disfuncții ale sistemului social și de necesitatea asigurării întreținerii

familiei, context cunoscut de autoritățile pârâte. Reclamanta a invocat faptul că are în întreținere doi copii, dintre care unul **********, iar la momentul respectiv nu beneficia de alt sprijin.

3. Reclamanta a mai susținut că, în luna iunie 2025, a depus o cerere de reangajare în funcția de asistent personal pentru aceeași persoană *****, în baza acelorași documente medicale, arătând că solicitarea sa nu reprezintă un caz nou și nu intră sub incidența moratoriului temporar privind angajările. Potrivit afirmațiilor sale, atât Direcția, cât și Ministerul i-au comunicat răspunsuri negative, fără indicarea unui temei legal clar, ceea ce ar constitui o încălcare a dreptului său la muncă și a dreptului persoanei ***** de a beneficia de sprijin individualizat.

4. Reclamanta a invocat că refuzul prelungit de reangajare, pe o durată de peste două luni, i-ar fi cauzat pierderi financiare reale, epuizare psihică, suferințe psihice, stări de anxietate și insomnii, precum și un sentiment de umilință și discriminare instituționalizată. În acest context, a solicitat repararea prejudiciului material prin plata salariilor pretins pierdute și repararea prejudiciului moral prin acordarea daunelor morale solicitate.

5. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile pe dispozițiile *Legii nr. 60/2012 privind incluziunea persoanelor cu dizabilități*, Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități, Codul muncii, Codul civil în materia reparării prejudiciului material și moral.

Argumentele din referință

6. Prin referința depusă, reprezentantul pîrîtului Ministerului Muncii și Protecției Sociale, Ion Glavatchi a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată formulate de reclamanta ***** ***** în partea ce îl privește, invocând caracterul neîntemeiat și nefondat al pretențiilor deduse judecății.

7. În susținerea poziției sale, pârâtul a expus că reclamanta a fost anterior angajată în funcția de asistent personal pentru *****, *****, persoană încadrată în *****, în baza unui contract individual de muncă încheiat cu Direcția de asistență socială din sectorul Buiucani, pe durată determinată, cu posibilitatea prelungirii prin acord adițional. S-a arătat că raporturile de muncă au încetat la data de 15 martie 2024, din inițiativa reclamantei, în temeiul cererii acesteia, aspect confirmat prin ordinul de desfacere a contractului individual de muncă emis de autoritatea angajatoare.

8. Pârâtul a menționat că, ulterior încetării raporturilor de muncă, reclamanta a depus cereri de reangajare, apreciind însă că solicitările acesteia nu pot fi admise față de Minister, întrucât acesta nu a avut și nu are calitatea de angajator în raport cu reclamanta. În acest sens, s-a invocat că Ministerul Muncii și Protecției Sociale este organ central de specialitate al administrației publice, cu atribuții de elaborare, promovare și coordonare a politicilor publice în domeniul protecției sociale, fără competențe de angajare directă a asistenților personali. Astfel, potrivit cadrului normativ aplicabil, implementarea politicilor în domeniul asistenței sociale, inclusiv angajarea asistenților personali, este realizată de autoritățile administrației publice locale și de structurile teritoriale de asistență socială, respectiv direcțiile și agențiile

teritoriale competente, iar nu de Minister. În consecință, s-a susținut că Ministerul nu poate fi obligat la reîncadrarea reclamantei în câmpul muncii, neexistând un raport juridic de muncă între părți.

9. Totodată, pârâtul a susținut că încetarea contractului individual de muncă a avut loc la cererea reclamantei, iar ulterior nu a fost prezentat acordul persoanei beneficiare sau al reprezentantului acesteia pentru reluarea prestării serviciului social de asistență personală.

10. Referitor la pretențiile patrimoniale și nepatrimoniale, pârâtul a apreciat că solicitările privind plata salariilor pretins pierdute și acordarea daunelor morale sunt neîntemeiate, în lipsa unui raport de muncă valabil și a unei obligații legale a Ministerului de a proceda la reangajarea reclamantei.

11. În concluzie, pârâtul Ministerul Muncii și Protecției Sociale a solicitat respingerea integrală a pretențiilor formulate de reclamanta ***** ***** împotriva sa, ca fiind neîntemeiate și nefondate.

Incidente de procedură

12. Conform fișei de repartizare, la data de 11 august 2025 cererea înregistrată cu nr. 2-25114276-12-2-11082025-1 a fost repartizată judecătorului Viorica Dodon (f.d. 1).

13. Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 15 august 2025 s-a dispus redistribuirea automat-aleatoriu, prin intermediul PIGD, a cauzei civile nr. 2-17583/2025 la cererea de chemare în judecată depusă de ***** ***** împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale ș.a. privind reangajarea, încasarea salariului și prejudiciului moral, unui alt judecător specializat în materie civilă, pentru examinare (f.d. 25).

14. La 18 august 2025, conform fișei de repartizare repetată a cererii înregistrate cu nr. 2-25114276-12-2-11082025-1, cerea respectivă a fost repartizată judecătorului Tatiana Sîrcu, în mod automat-aleatoriu (f.d. 26).

15. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Tatiana Sîrcu, din 25 august 2025 s-a declinat competența judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), specializat în examinarea cauzelor civile, de la examinarea cauzei la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** ***** către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului/Asistență Socială din municipiul Chișinău sectorul Buiucani, privind obligarea reangajării în funcția de asistent personal, constatarea caracterului abuziv și nelegal al refuzului de reangajare și încasarea sumelor, în favoarea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), specializat în examinarea acțiunilor de contencios administrativ, cu transmiterea cauzei președintelui instanței judecătorești, pentru redistribuirea aleatoriu prin intermediul PIGD, unui judecător specializat în materie de contencios administrativ (f.d. 27-29).

16. Prin încheierea vicepreședintelui interimar al Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 03 septembrie 2025 s-a dispus redistribuirea cauzei civile nr. 2-17583/2025 la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** ***** către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului/Asistență

Socială din municipiul Chișinău sectorul Buiucani, privind obligarea reangajării în funcția de asistent personal, aleatoriu, prin intermediul PIGD, a unui judecător specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ, pentru examinare (f.d. 35).

17. La 09 septembrie 2025, conform fișei de repartizare repetată a cererii înregistrate cu nr. 2-25114276-12-2-11082025-1, cererea respectivă a fost repartizată judecătorului Veaceslav Negurița, în mod automat-aleatoriu (f.d. 36).

18. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani), Veaceslav Negurița, din 12 septembrie 2025 s-a constatat lipsa competenței judecătorului specializat în materie de contencios administrativ la examinarea cauzei la cererii de chemare în judecată înaintată de ***** ***** către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului/Asistență Socială din municipiul Chișinău sectorul Buiucani, privind obligarea reangajării în funcția de asistent personal, constatarea caracterului abuziv și nelegal al refuzului de reangajare și încasarea sumelor. S-a constatat existența unui conflict negativ de competență între judecătorul specializat în materie de contencios administrativ și judecătorul specializat în examinarea cauzelor civile din cadrul aceleiași instanțe – Judecătoria Chișinău, cu expedierea dosarului la Curtea de Apel Centru în vederea soluționării conflictului negativ de competență și cu suspendarea examinării cauzei pînă la soluționarea conflictului negativ de competență (f.d. 38-38 verso)

19. Prin încheierea Curții de Apel Centru din 13 octombrie 2025 s-a constatat competența Judecătoriei Chișinău – instanța specializată în materie civilă de drept comun, pentru examinarea cauzei civile, la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** ***** către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului/Asistență Socială din municipiul Chișinău sectorul Buiucani, privind obligarea reangajării în funcția de asistent personal, constatarea caracterului abuziv și nelegal al refuzului de reangajare și încasarea sumelor (f.d. 44-48).

20. Prin încheierea judecătorului Judecătoriei Chișinău (sediul Centru), Tatiana Sîrcu, din 04 noiembrie 2025 s-a reluat examinarea cauzei civile la cererea de chemare în judecată înaintată de ***** ***** către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Direcția Generală pentru Protecția Drepturilor Copilului/Asistență Socială din municipiul Chișinău sectorul Buiucani, privind obligarea reangajării în funcția de asistent personal, constatarea caracterului abuziv și nelegal al refuzului de reangajare și încasarea sumelor și s-a acceptat spre examinare, cu dispunerea pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare (f.d. 52).

Explicațiile părților

21. În cadrul ședinței de judecată, ***reclamanta*** ***** ***** a susținut cererea de chemare în judecată în baza temeiurilor de fapt și de drept invocate, solicitînd admiterea acesteia. Suplimentar a explicat că la data de 15 martie 2024 a demisionat, iar în iulie 2025 s-a adresat către pîrîți pentru a fi restabilită.

22. ***Reprezentatul pîrîtului Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Glavațchi Ion,*** împuternicit prin procura nr.19/5121 din 04 noiembrie 2025 (f.d. 56), în cadrul

ședinței de judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată. A susținut referința prezentată instanței.

23. ***Reprezentantul pîrîtei Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău, Neamțu Marian***, împuternicit prin procura nr.1-04/2-2953 din 24 octombrie 2025 (f.d. 70),), în cadrul ședinței de judecată a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca neîntemeiată.

Constatarea stării de fapt

24. Din materialele cauzei instanța de judecată constată că reclamanta ***** ***** a fost angajată în funcția de asistent personal în baza contractului individual de muncă nr. 1917/18 din 16 august 2018, încheiat cu Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău (f.d. 9-12; 101-104), contract ce a fost încheiat pentru o perioadă determinată, cu prelungire anuală prin acorduri adiționale (f.d. 19; 17-18; 7-8). Reclamanta fiind angajată în cadrul Serviciului social „Asistență personală" avea atribuții de supraveghere, asistența și îngrijire a dnei *****.
25. Din probele administrate rezultă că la data de 15 martie 2024 reclamanta ***** ***** a depus cerere de demisie, semnată ograf (f.d.65), prin care și-a manifestat în mod expres voința de a înceta raporturile de muncă. În temeiul acestei cereri, Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău a emis ordinul nr. 1108-p cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, conform art. 85 alin. (1) din *Codul muncii*, document aflat la dosarul cauzei (f.d. 64).
26. Totodată, instanța constată că beneficiara serviciului social „Asistență personală", fiica reclamantei *****, a depus la data de 15 martie 2025 cerere de încetare a prestării serviciului social respectiv (f.d. 66), iar ulterior nu a fost depusă nicio cerere de reactivare a serviciului social.
27. Instanța reține că, în luna iunie 2025, reclamanta a inițiat demersuri adresate autorităților publice în vederea reluării activității în calitate de asistent personal. La materialele cauzei este anexată, în extras, o petiție adresată Ministerului Muncii și Protecției Sociale (f.d. 106), care cuprinde doar o parte din textul solicitării.
28. De asemenea, deși la materialele cauzei nu a fost depusă o copie a cererii sau a petiției adresate direct către Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău, existența unei astfel de adresări rezultă din răspunsul electronic expediat de către această autoritate la data de 25.06.2025 (f.d. 111). Prin respectivul răspuns, reclamanta a fost informată că ocuparea funcțiilor de asistent personal este suspendată temporar, ca efect al constrângerilor financiare și al instituirii moratoriului asupra angajărilor, valabil până la data de 01.07.2025.
29. Ulterior, prin răspunsul oficial nr. B-2120/25 din 24.07.2025 (f.d. 112), Ministerul Muncii și Protecției Sociale a comunicat reclamantei că nu deține atribuții de angajare a asistenților personali, precizând că soluționarea aspectelor invocate ține de competența structurilor subordonate Consiliului municipal Chișinău.

Aprecierea instanței

30. Analizând raportul juridic dedus judecății prin prisma normelor de drept material aplicabile, instanța reține că pretențiile formulate de reclamanta ***** ***** privind reangajarea în funcția de asistent personal, precum și cele accesorii referitoare la încasarea salariului și a prejudiciului moral, sunt lipsite de suport juridic.

31. Prin prisma pretențiilor înaintate, instanța reține că obiectul prezentului litigiu vizează contestarea legalității refuzului de reangajare a reclamantei ***** ***** în funcția de asistent personal, precum și solicitarea de obligare a autorităților la încheierea unui nou contract individual de muncă.

32. Spre deosebire de litigiile ce vizează încetarea raporturilor de muncă din inițiativa angajatorului, unde legalitatea măsurii este condiționată de respectarea procedurilor imperative de concediere, în prezenta cauză instanța subliniază că raportul juridic dintre părți a încetat anterior prin actul unilateral de voință al salariatului (demisie). În acest context, obiectul litigiului nu se referă la controlul legalității desfacerii contractului de muncă, ci la examinarea existenței unei obligații legale sau contractuale a pârâților de a proceda la o nouă angajare a reclamantei.

33. Temeinicia pretențiilor este intrinsec legată de respectarea procedurii de admitere în Serviciul social „Asistență personală", instituită prin *Regulamentul-cadru privind organizarea şi funcţionarea Serviciului social „Asistenţă personală"* aprobat prin *Hotărîrea Guvernului nr. 314/2012* (în continuare – *Regulament*), raportat la principiul libertății contractuale consacrat de *Codul muncii*.

34. În conformitate cu art. 81 alin. (1) lit. b) și alin. (3) din *Codul muncii*, contractul individual de muncă poate înceta la inițiativa uneia dintre părți (art.85 și 86). Contractul individual de muncă încetează în temeiul ordinului (dispoziției, deciziei, hotărîrii) angajatorului, care se aduce la cunoștința salariatului, sub semnătură sau prin altă modalitate care permite confirmarea recepționării/înștiințării, cel tîrziu la data eliberării din serviciu, cu excepția cazului în care salariatul nu lucrează pînă în ziua eliberării din serviciu (absență nemotivată de la serviciu, privațiune de libertate etc.). Ordinul (dispoziția, decizia, hotărîrea) angajatorului cu privire la încetarea contractului individual de muncă trebuie să conțină referire la articolul, alineatul, punctul și litera corespunzătoare din lege.

35. Dispozițiile art. 85 alin. (1), (3), (3^1), (4) și (5) din *Codul muncii*, prevăd că,

(1) Salariatul are dreptul la demisie - desfacere a contractului individual de muncă, cu excepţia prevederii alin.(4^1), din proprie iniţiativă, anunțând despre aceasta angajatorul, prin cerere scrisă, cu 14 zile calendaristice înainte. Curgerea termenului menţionat începe în ziua imediat următoare zilei în care a fost înregistrată cererea.

(2) După expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) și (4^1), salariatul are dreptul să înceteze lucrul, iar angajatorul este obligat să efectueze achitarea deplină a drepturilor salariale ce i se cuvin salariatului în termenele prevăzute la art.143 și să-i elibereze documentele legate de activitatea acestuia în unitate.

36. (3^1) Contractul individual de muncă poate fi desfăcut, prin acordul scris al părţilor, înainte de expirarea termenelor indicate la alin.(1), (2) şi (4^1).

37. (4) Timp de 7 zile calendaristice de la data depunerii cererii de demisie, salariatul are dreptul să-şi retragă cererea sau să depună o nouă cerere, prin care să o anuleze pe

prima. În acest caz, angajatorul este în drept să-l elibereze pe salariat numai dacă, până la retragerea (anularea) cererii depuse, a fost încheiat un contract individual de muncă cu un alt salariat în condiţiile prezentului cod.

38. (5) Dacă, după expirarea termenelor indicate în alin.(1), (2) şi (4^1), salariatul nu a fost de fapt eliberat din funcţie şi el îşi continuă activitatea de muncă fără să-şi reafirme în scris dorinţa de a desface contractul individual de muncă, eliberarea acestuia nu se admite.

39. Potrivit pct. 2 din *Regulament* (în vigoare la momentul naşterii raporturilor juridice) Serviciul social „Asistenţă personală” (în continuare – Serviciu) este un serviciu social: *specializat* – instituit de către agenţiile teritoriale de asistenţă socială, de către structurile responsabile de asistența socială și protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, precum şi de către asociaţiile obşteşti, fundaţiile, instituţiile private fără scop lucrativ, înregistrate în conformitate cu legislaţia, având domeniul de activitate în sfera socială; *cu specializare înaltă* – instituit de către Agenția pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă.

40. Punctul 4 din *Regulament* (în vigoare la momentul naşterii raporturilor juridice) definește *prestator de serviciu* ca fiind Agenția pentru Gestionarea Serviciilor Sociale cu Specializare Înaltă, Agenția Teritorială de Asistență Socială, structurile responsabile de asistența socială și de protecția drepturilor copilului din municipiul Chișinău și din unitatea teritorială autonomă Găgăuzia, precum şi asociaţiile obşteşti, fundaţiile, instituţiile private fără scop lucrativ, înregistrate în conformitate cu legislaţia, având domeniul de activitate în sfera socială.

41. În corespundere cu pct. 18, pct. 54 subpct. 2) și pct. 57 din *Regulament* (în vigoare la momentul naşterii raporturilor juridice), pentru a solicita admiterea în Serviciu, persoana cu dizabilităţi sau, după caz, reprezentantul său legal depune o cerere scrisă la unitatea de asistenţă socială sau direct la prestatorul de Serviciu din raza teritorială a domiciliului sau a reşedinţei sale. Încetarea prestării serviciilor de asistenţă personală are loc în unul dintre următoarele cazuri: beneficiarul sau, după caz, reprezentantul său legal solicită personal încetarea prestării Serviciului. Serviciul este finanţat din următoarele surse: 1) bugetul de stat, bugetul municipiului Chișinău și bugetul unității teritoriale autonome Găgăuzia; 2) mijloace speciale; 3) alte surse/mijloace neinterzise de lege, conform legislaţiei în vigoare.

42. Cu privire la pretențiile înaintate față de pîrîtul Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău

43. Raportând situația de fapt stabilită la normele de drept material aplicabile, instanța reține că raporturile de muncă dintre reclamanta ***** ***** și Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău au încetat în mod legal și definitiv prin efectul demisiei reclamantei.

44. Astfel, din probele administrate rezultă că la data de 15 martie 2024 reclamanta a formulat cerere de demisie, semnată olograf, prin care și-a manifestat neechivoc voința de a înceta raporturile de muncă (f.d. 65). În temeiul acestei cereri, Direcția

Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău a emis ordinul nr. 1108-p cu privire la desfacerea contractului individual de muncă, în conformitate cu art. 85 alin. (1) din *Codul muncii* (f.d. 64). Respectivul ordin, nefiind contestat a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice depline.

45. Instanța subliniază că, potrivit art. 85 din *Codul muncii*, demisia constituie un act unilateral de voință al salariatului, iar odată ce termenul legal de preaviz a expirat și contractul individual de muncă a fost desfăcut, raportul de muncă se stinge de drept. Din materialele cauzei nu rezultă că reclamanta ***** ***** ar fi retras cererea de demisie în termenul prevăzut de lege sau că raporturile de muncă ar fi continuat ulterior încetării, circumstanțe care ar fi putut justifica o concluzie contrară.

46. În aceste condiții, instanța constată că solicitarea reclamantei de reangajare în calitate de asistent personal nu poate fi calificată drept o cerere de restabilire în funcție, întrucât această instituție juridică este aplicabilă exclusiv în cazul concedierii nelegale. Or, în speță, încetarea raportului de muncă a avut loc la inițiativa reclamantei, prin exercitarea dreptului său la libertatea muncii și la libertatea contractuală.

47. Totodată, instanța reține că, potrivit pct. 18 și 57 din *Regulament* (în vigoare la momentul nașterii raporturilor juridice), angajarea asistenților personali se realizează în cadrul unei proceduri legale distincte, condiționate, printre altele, de cererea beneficiarului și de disponibilitatea resurselor financiare. În acest sens, din materialele cauzei rezultă că beneficiara serviciului, fiica reclamantei, Desclaui Olga, a solicitat încetarea prestării serviciului social la data de 15 martie 2025 (f.d. 66), fără a depune ulterior o cerere de admitere în Serviciu, fapt ce exclude posibilitatea reluării automate a raportului de muncă a reclamantei.

48. Mai mult, deoarece serviciul este unul centrat pe persoană (pct. 7), angajarea asistentului personal este condiționată imperativ de cererea de admitere a beneficiarului (pct. 18) și de selecția asistentului personal de către acesta (pct. 16). În absența unei dovezi că beneficiarul (fiica reclamantei) a solicitat admiterea în serviciu pentru perioada vizată, pretenția reclamantei de a fi „reangajată” este lipsită de suportul factual obligatoriu prevăzut de regulamentul special.

49. În plus, din răspunsul Direcției Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău din 25.06.2025 (f.d. 111), instanța constată că refuzul temporar al pîrîtei de a proceda la angajări a fost determinat de constrângeri bugetare și de instituirea unui moratoriu asupra ocupării funcțiilor de asistent personal. Un asemenea refuz, coroborat cu dispozițiile pct. 57 din *Regulament* (în vigoare la momentul nașterii raporturilor juridice) și întemeiat pe situația financiară obiectivă, reprezintă o manifestare a discreției administrative în gestionarea fondurilor publice. În absența unei norme care să oblige prestatorul la angajarea necondiționată în pofida deficitului bugetar, instanța reține că refuzul pârâtei este unul justificat, nefiind întrunite elementele care să ateste un caracter abuziv sau nelegal al acestuia.

50. Prin urmare, instanța concluzionează că pârâtul Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău nu avea obligația legală de a reangaja reclamanta, iar pretențiile formulate împotriva acestuia sunt neîntemeiate.

Cu privire la pretențiile înaintate față de pîrîtul Ministerul Muncii și Protecției Sociale

51. Instanța de judecată reține că odată ce art. 59 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, stabilește că parte în proces (reclamant sau pîrît) poate fi orice persoană fizică sau juridică prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios, evident că hotărîrea judecătorească emisă în urma soluționării litigiului va afecta exclusiv drepturile și obligațiile părților. De aceea, doar asupra părților litigiului se răsfrîng direct efectele material-juridice ale hotărîrii juddecătorești, prin care doar părțile vor putea fi obligate la săvîrșirea sau avbținerea de la săvîrșirea anumitor acțiuni, sau vor putea obține careva beneficii de oricare natură.

52. Analizând materialele cauzei, instanța constată că, deși reclamanta ***** ***** pretinde o încălcare a drepturilor sale de neangajare în calitate de asistent personal, nu a demonstrat existența unui raport juridic material litigios cu Ministerul Muncii și Protecției Sociale. Din probele administrate rezultă că raporturile de muncă ale reclamantei ***** ***** au existat exclusiv cu Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău, în calitate de angajator, iar Ministerul Muncii și Protecției Sociale nu a avut și nu are calitatea de parte în acest raport de muncă.

53. Totodată, instanța reține că, potrivit cadrului normativ aplicabil, respectiv art. 9 alin. (1) din *Legea nr. 98/2012 privind administraţia publică centrală de specialitate* (în vigoare la momentul nașterii raporturilor juridice) care prevede că, ministerele sînt organe centrale de specialitate ale statului care asigură realizarea politicii guvernamentale în domeniile de activitate care le sînt încredinţate, precum și *Hotărârea Guvernului nr. 149/2021 privind organizarea şi funcţionarea Ministerului Muncii şi Protecţiei Sociale*, acest minister este o autoritate publică centrală cu atribuții de elaborare și coordonare a politicilor publice în domeniul muncii și protecției sociale, fără competențe de angajare directă a asistenților personali în cadrul serviciilor sociale gestionate la nivel local.

54. De altfel, simpla adresare a reclamantei către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, sub forma unei petiții, precum și răspunsul oferit de această autoritate în limitele competenței sale legale, nu sunt de natură să genereze un raport juridic material litigios. Răspunsul oficial nr. B-2120/25 din 24.07.2025 reflectă exercitarea atribuțiilor legale de informare și clarificare pentru reclamanta ***** *****, fără a produce efecte juridice asupra situației de muncă a sa și fără a da naștere unei obligații în sarcina ministerului cu privire la reangajarea lui ***** ***** în calitate de asistent personal.

55. În acest context, instanța subliniază că, în conformitate cu art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, fiecare parte este obligată să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale. Or, reclamanta nu a prezentat probe din care să rezulte că Ministerul Muncii și Protecției Sociale ar fi subiect al vreunui drept sau obligații izvorâte din raportul de muncă pretins sau că ar fi încălcat

un drept material al acesteia. În lipsa probelor care să confirme existența unui raport juridic material litigios, instanța constată că pretențiile reclamantei formulate împotriva Ministerului Muncii și Protecției Sociale sunt neîntemeiate.

56. Concluzionând asupra întregului material probator administrat în cauză, examinat în mod complet, obiectiv și nemijlocit, în ansamblul și interdependența sa, instanța constată că pretențiile formulate de reclamanta ***** ***** nu sunt susținute de probe pertinente și concludente, apte să demonstreze încălcarea unui drept subiectiv sau existența unui raport juridic material litigios cu oricare dintre pârâți.

57. În raport cu Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău, instanța reține că încetarea raportului de muncă a intervenit ca urmare a demisiei voluntare a reclamantei ***** *****, exprimată în mod liber și neechivoc, cu respectarea dispozițiilor art. 85 alin. (1) din *Codul muncii*. Din analiza probelor nu rezultă existența vreunui act de concediere nelegal sau a vreunei ingerințe din partea angajatorului care să afecteze validitatea încetării raportului de muncă. În aceste condiții, capătul de cerere ce tinde, în esență, la repunerea reclamantei într-o situație juridică anterioară sau la obținerea unor drepturi salariale ulterioare încetării din propria inițiativă a raportului de muncă sunt lipsite de temei juridic și factual.

58. Totodată, instanța constată că demersurile ulterioare ale reclamantei vizând reluarea activității în calitate de asistent personal nu pot fi asimilate unui drept subiectiv născut din lege sau dintr-un raport juridic preexistent, întrucât angajarea sau reangajarea într-o funcție vacantă presupune acordul de voință al părților, existența condițiilor legale și bugetare, precum și menținerea serviciului social în raport cu beneficiarul. Or, din materialele cauzei rezultă că aceste condiții nu au fost întrunite, iar refuzul pârâtului de a proceda la o nouă angajare a fost determinat de circumstanțe obiective și conforme cadrului normativ aplicabil.

59. În ceea ce privește Ministerul Muncii și Protecției Sociale, instanța reține că reclamanta ***** ***** nu a demonstrat existența unui raport juridic material litigios care să justifice legitimarea procesuală pasivă a acestui pârât, în sensul art. 59 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*. Mai mult decît atît, Ministerul Muncii și Protecției Sociale nu a avut și nu are calitatea de angajator al reclamantei ***** ***** și nu exercită atribuții legale privind angajarea asistenților personali, rolul său fiind limitat la elaborarea și coordonarea politicilor publice în domeniu. Simpla adresare a unor petiții sau primirea unor răspunsuri cu caracter informativ nu este de natură să genereze un drept material sau o obligație juridică susceptibilă de valorificare pe calea acțiunii civile.

60. Astfel, reclamanta ***** ***** nu a prezentat probe și nu a făcut dovada încălcării unui drept subiectiv, a existenței unui caracter abuziv imputabil pârâților, limitându-se la alegații cu caracter declarativ, nesusținute de probe apte să răstoarne situația de fapt stabilită.

61. De altfel, instanța nu poate reține drept plauzibile alegațiile reclamantei că a fost încălcat dreptul al muncă și dreptul persoanei ***** de a beneficia de sprijin individualizat, deoarece așa cum instanța a constatat mai sus, dreptul de a beneficia de serviciile de asistent personal este condiționat de cererea beneficiarului, corelativ de

situația financiară a angajatorului. ***** ***** urma să-și justifice încălcarea dreptului său la muncă prin raportare la un drept material litigios sau prezumat material litigios, ceea ce în speță nu s-a constatat.

62. În acest sens, instanța constată că ***** ***** a invocat în abstract încălcarea dreptului său la muncă, fără a oferi argumente care să demonstreze caracterul survenirii încălcărilor. Or, simpla invocare a faptului că reclamantei i s-a încălcat dreptul la muncă, în lipsa argumentelor care ar fundamenta pretinsa prejudiciere a anumitor drepturi sau interese, nu poate fi considerată o veritabilă critică de afectare a drepturilor reclamantului.

63. Totuși, dacă ar proceda la examinarea cererii formulate de o asemenea manieră, instanța de judecată s-ar substitui reclamantei în invocarea argumentelor de admitere a pretențiilor, fapt care ar contraveni cu dispozițiile art. 240 alin. (3) din *Codul de procedură civilă*, ce prevede că instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant. Ba mai mult, intră în obligația reclamantei de a prezenta probe în susținerea poziției și a celor pretinse ca fiind încălcate, grație principiului disponibilității în drepturi a participanților la proces consacrat la art. 27 din *Codul de procedură civilă*, care prevede, printre altele, că disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea părților, de a dispune liber de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

64. Instanța subliniază că, potrivit art. 118 alin. (1) din *Codul de procedură civilă*, fiecare parte este ținută să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor sale. În speță, reclamanta nu.

65. În lipsa unui raport juridic material litigios față de Ministerul Muncii și Protecției Sociale și în absența unei fapte ilicite ori a unei obligații legale încălcate de Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău, instanța constată că nu sunt întrunite condițiile legale pentru admiterea acțiunii. În consecință, toate capetele de cerere, inclusiv cele accesorii, urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

66. În același timp, instanța de judecată nu se expune asupra fiecărui argument invocat de părți, ținînd cont de *Avizul nr. 11 (2008) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărîrilor judecătorești*, din care rezultă că pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil motivarea hotărîrii trebuie să evidențieze că instanța a examinat chestiunile esențiale prezentate, dar nu un răspuns detaliat la fiecare argument. (*García Ruiz împotriva Spaniei* (MC), pct. 26; *Perez împotriva Franței* (MC), pct. 81).

67. În conformitate cu prevederilor, art.236, 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de ***** ***** către Ministerul Muncii și Protecției Sociale, Direcția Generală Asistență Medicală și Socială a Consiliului municipal Chișinău, privind obligarea reangajării în funcția de asistent

personal pentru persoana **********, constatarea caracterului abuziv și nelegal al refuzului de reangajare, încasarea salariului, încasarea prejudiciului moral cauzat, compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
Judecător **Sîrcu Tatiana**